

ואמר רבינו ז"ל בפירושו שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר ואפיו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוּעַמִּיהַ

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם

מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

תשפ"ב

כי תבא

גליון שט"ו

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

(השם המלא) (השם המלא) (השם המלא) (השם המלא) (השם המלא)

מלך המלכות מלך המלכות מלך המלכות מלך המלכות מלך המלכות

מלך המלכות מלך המלכות מלך המלכות מלך המלכות מלך המלכות

כי כל שיחה שזל היא התעוררות נפלא ונדא קאר ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יקרה לו
מלך המלכות מלך המלכות מלך המלכות מלך המלכות מלך המלכות

ולקחת מראשית

טועמיה

פרשת השבוע

לתן חלק ה' יתברך מקדם

והנה אני עומד היום בעסק גדול שהתחלנו, וגם אני צריך להוציא הרבה לשלח מפה הספרים, והוא הכרח גדול מכמה טעמים, ומצוה רבה בלי שעור וזכות הרבים, והעכוב רק מחמת ממוץ.

ואני קורא על עצמי שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג, כי השם יתברך יודע שבכל העסקים שגמרתי תהלה לאל בחסדו יתברך ה'יה פונתי לטובה, וגם עתה בהעסק שהתחלתי אשתקד פונתי רק לשמים למלאות רצון וחספץ זקנך אדוננו מורנו ורבנו זכר צדיק וקדוש לברכה, והוא זכות הרבים לדורות עולם.

ומעצמך תוכל להבין, שאדרבא, מחמת שהוצאת בימים האלו כל כך על הבית וכו', אתה צריך להוציא גם על עסק מצוה ביותר ויותר, כי צריכין לתן חלק השם יתברך מקדם, כמו שאנו רואין במצות בפורים וכו' שהם נקראים ראשית, כי הראשית מכל מה שמזמין השם יתברך להאדם צריכין לתנו בשביל כבוד ה' יתברך בזריזות, בפרט בשביל עסקים כאלו שהתחלנו לעסק בהם, אשר אי אפשר לבאר כלל עד היכן מגיע זכות של כל העוזרים והתומכים אותי בזה.

ומצוה הבאה לידיך אל תחמיצנה, ובפרט מצוות כאלו שאנו מדברים, והלא האדם לא נברא כי אם בשביל לעסק בתורה ומצוות כל ימיו, וחויץ מזה הכל, ומחמת שמבטחני בטוב לבבך ולבב אנשי שלומנו שיחיו שבודאי תשימו לב לדברי אלה על כן אין להאריך יותר.

עלים לתרופה שכב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

ולקחת מראשית

אֵין לְבוֹא בְיָדִים רִיקָנִיּוֹת

הבפורים שנקראים ראשית הם בחינת כלל התורה והמצוות וכו', וזהו ראשית בפורי אדמתך שהם המעשים טובים של האדם, תביא בית ה' אלקיך שהוא הבית המקדש, שישם מאיר אור הפנים שמחיה את השכל של השגות אלקות שממשיך הצדיק האמת, הינו כי באמת גם המעשים טובים של האדם צריכין תקון גדול קדם שיהיו ראויין לעלות לפניו יתברך שיזכה על ידם לתכלית הנצחי המקנה שהוא השגת אלקות. וזה אי אפשר כי אם על ידי הצדיק האמת הגדול במעלה כנ"ל, שיכול להמשיך החיות מאור הפנים וכו', וזהו ראשית בפורי אדמתך שהם המעשים טובים שלך, תביא בית ה' אלקיך דהינו להבית המקדש ולמסרם להכהן שהוא בחינת הצדיק האמת שרק הוא יכול לתקנם וכנ"ל. ליקומי הלכות בשר בחלב ה' טו

המביא דורון לתלמיד חכם, כאלו מקריב בפורים: ספר המידות צדיק טז

אל יקשה לך, למה להם לצדיקים להנות מאחרים כדי להנהיג את בני ביתו בעשר ובכבוד, מוטב שלא להנהיג ולא להנות מאחרים, אל יקשה לך, כי כל מה שיש תענוג וחרתכה לצדיק, על ידי זה נתגדל נשמתו, ואזי יש בית מנוחה לשכינת הקדוש ברוך הוא, ובכך אין לבוא להבית בידים ריקניות:

שם כ

רבי זלמן הרב ממעודודיבקע ז"ל היה מסים מדי שנה בערב ראש השנה את ארבעת חלקי השלחן ערוך עם פרוש הש"ך ושאר המפרשים, ורק אחר שעשה את הסיום עלה להשתטח על ציון רבנו הקדוש, כנהוג, בהטעימו: עתה יש לי עם עוד משהו לבא אל רבנו, כי כשבאים אל רבנו צריכים לבוא אליו עם מה שיותר - צום רעבן דארף מען קומען מיט וואס מער.

שיח שרפי קודש - חלק ה קעא

טוֹעֲמִיָה

פרשת כי תבא

מכתב ממוהרנ"ת

בעזרת השם יתברך יום ה' כי תבא לאומאן תקפ"ט:

לְבָנֵי חֲבִיבֵי כְּנַפְשֵׁי הַמִּפְלָג הַהוֹתִיק מוֹרְנוּ הָרַב יִצְחָק נְרוּ יְאִיר
חַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב:

הֵלֵא לְמִרְאָה עֵינֶיךָ יְהִיָּה הַמִּכְתָּב לְחֹתְנֶךָ. וְאִין עֲרֹךְ לְכַפֵּל
הַדְּבָרִים. וְתֵאֱמִין לִי כִּי לֹא עָלָה עַל דַּעְתִּי אֶתְמוּל לְהַשְׁיִבוּ מִיַּד
בְּפָרֵט דְּבוּרִים כְּאַלְהָה. אַךְ גַּם זֹאת מֵאֵת ה' עֲבָאוֹת יֵצֵא, הַמִּפְלִיא
חֲסִדוֹ עִמּוֹנוּ בְּכָל עֵת בְּדַרְכֵים נִפְלְאִים מְאֹד, חֲזַק וְאַמִּץ בְּנֵי בְּכָל
מָה שֶׁתּוֹכֵל, כִּי יֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֶךָ, וְאֵל תִּשְׁכַּחֵי כָּל גְּמוּלָיו
אֲשֶׁר כָּבַד גְּמוּל עֲמֹה חֲסֵד וְאַמֶּת לְנִצְחָה, קוּהָ קוּיִתִּי לַה' שִׁיּוּסִיף
חֲסִדוֹ עִמּוֹ לְהִיטִיב אַחֲרִיתֶךָ מִרְאֲשִׁיתֶךָ, רַק חֲזַק וְאַמִּץ:

וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַאַרִיךְ יוֹתֵר כִּי כָּבַד הִגִּיעַ זְמַן קְרִיאַת שְׁמֵעַ
שֶׁל שְׁחָרִית, וְאַתָּה יִדְעָתָ עֵצֶם תְּשׁוּקַתְנוּ לְהַתְּפַלֵּל תָּמִיד
בְּבִקְרַת הַשְּׁכֵם כְּאֲשֶׁר הִזְהִירְנוּ הוּא זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה (שיחות
הַר"ן לא): נָא בְּנֵי שְׁתַּרְגִּיל עֲצֻמָּה בְּזֹה, מִי יִתֵּן שֶׁתִּזְכָּה
לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם תְּפִלַּת הַהוֹתִיקִין אֲשֶׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ, כִּי
כְּשִׁמְתְּפִלְלִין בְּבִקְרַת הַשְּׁכֵם יֵשׁ פְּנָאֵי וְחָרוֹת כָּל הַיּוֹם
לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרֶינּוּ מָה טוֹב חֶלְקֵנוּ עַל כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שֶׁזְכִינוּ לְקַבֵּל מוֹמְעֵינֵי הַיְשׁוּעָה, כִּי גַם הַנְּהַגָּה
הַזֹּאת הַנ"ל הוּא יְסוּד גָּדוֹל לְהַתְּקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ:

דְּבָרֵי אָבִיךָ הַמְצַפָּה לְשִׁמוּחַ בְּךָ לְנִצְחָה:

נָתַן מִבְּרִסְלָב:

עלים לתרופה

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

הכנה לקיבוץ הקדוש

עֲשִׂיר גְדוֹל

כְּשֶׁדְּבָרוֹ פִּעַם לְפָנַי רַבִּי מִיכָלִי בֶן רַבִּי יִצְחָק בֶּן מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל
מְעֲשִׂיר אֶחָד גְּדוֹל שְׁעָרָךְ וְכוּשׁוֹ עוֹלָה לְסֶךְ גְּדוֹל מְאֹד, עָנָה
וְאָמַר: עֲשִׂיר אָנִי יוֹתֵר מִמֶּנּוּ, אָנִי יֵשׁ לִי כֶּבֶד כֶּךָ וְכָךְ
עֲשָׂרוֹת שָׁנִים (וְנִקְבַּ סְכּוּם מְדִיק שֶׁל כֶּמֶה עֲשָׂרוֹת שָׁנִים)
שֶׁהִתְפַּלְלְתִּי בְּאוֹמָאן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יַחַד עִם אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ כְּצוּוִיוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ, וְשׁוּיָם עוֹלָה לְסֶךְ רַב הַרְבֵּה מְאֹד
מִכֹּל עֲשִׂירוֹתָיו וּמְמוֹנָיו שֶׁל הָעֲשִׂיר הַלֵּה.

שיח שרפי קודש - חלק ה רכא

סֵפֶר רַבִּי אִיזִיק קְרֵאסִינְשְׁטֵיין ז"ל שְׁזוֹכֵר אֵיךְ שֶׁהָיוּ כֶּמֶה
מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִתְאַסְפִּים בְּכֹל מוֹצָאֵי שַׁבַּת בְּבֵית אָבִיו לְעָרֶךְ
סְעֻדַת מְלוּוֹה מְלֻכָּה, כִּי הָיָה גַם בְּעַל הַבַּיִת מְכַבֵּד. וְלָשֵׁם הָיָה
גַם בָּא הַדֵּיִטְשִׁיל. וְהָיוּ שָׂרִים הַזְמִירוֹת בְּהַתְעוֹרוֹרוֹת, וְאַחַר כֵּן
מְדַבְּרִים בֵּינֵיהֶם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכֹדְרֵךְ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.
וּמַחְמַת זְקֻנוֹתוֹ וְחִלְשָׁתוֹ הָיָה שׁוֹכֵב עַל מִטָּה סְמוּכָה וּמְקַשֵּׁב
לְדַבּוּרָם, וְשָׁמַע אֵיךְ שֶׁהִתְבַּטָּא פִּעַם וְאָמַר: אָנִי כֶּבֶד בֶּן
אַרְבָּעִים שָׁנָה. וְכִשְׁשָׁאֲלוּהוּ הָרִי זְקֵן אֶתָּה בְּהַרְבֵּה מְאַרְבָּעִים,
עָנָה לָהֶם: כֶּבֶד אַרְבָּעִים שָׁנָה שָׁאֲנִי נוֹסֵעַ לְאוֹמָאן
לְהִתְפַּלֵּל בְּקִבּוּץ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה מֵאֵז חֲזַרְתִּי
בְּתִשׁוּבָה, וְהֵם הֵם הַנְּחָשָׁבִים יָמֵי וְשָׁנוֹתַי.

שם רמז

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

פַּעַם אַחַת עָנָה וְאָמַר: עָלַי אֵין חוּלְקִים כָּלֵל רַק הֵם חוּלְקִים עַל מִי שֶׁעָשָׂה כֶּף כְּמוֹ שְׂבוּדִים הַחוּלְקִים עָלָיו וְעַל אִישׁ כְּזֶה בּוֹדְאֵי רְאוּי לְחַלֵּק. כְּלוּמַר כִּי הַחוּלְקִים בּוֹדִים עָלָיו כְּזָבִים וְשִׁקְרִים אֲשֶׁר לֹא עָלוּ עַל לְבוֹ, שֶׁעָשָׂה כֶּף וְכֶף, מֵה שֶׁהַכֵּל שִׁקֵּר וְכֶזֶב וְעַל אִישׁ כְּזֶה שֶׁעָשָׂה כֶּף כְּמוֹ שְׂאוּמְרִים הֵם, בּוֹדְאֵי רְאוּי לְחַלֵּק, נִמְצָא שֶׁעָלָיו אֵינָם חוּלְקִים כָּלֵל, כִּי אִם הָיוּ יוֹדְעִין גְּדוּל צְדָקְתוֹ וְקִדְשָׁתוֹ וּמַעֲלָתוֹ וְכוּ' בּוֹדְאֵי לֹא הָיוּ חוּלְקִים עָלָיו, רַק אֲדַרְבָּא הָיוּ רְצִים אַחֲרָיו בְּהַתְּלַהּבוֹת נִפְלָא כְּרְאוּי, רַק הֵם חוּלְקִים עַל מִי שֶׁעָשָׂה מַעֲשִׂים כְּאַלְהָ כְּמוֹ שֶׁהֵם אוֹמְרִים, עַל אִישׁ כְּזֶה בּוֹדְאֵי רְאוּי לְחַלֵּק.
וְאָמַר:

**זִיּא הָאֲבִין זִיךְ אוּים
גִּישְׁנִיצְט אַה מֶעֶנְטִש
אֵין קְרוּגִין אוּיף אֵיהֶם**

❧ תרגום ❧

שֶׁהֵם חָתְכוּ וְצִירוּ לְעֶצְמָם אָדָם וְחוּלְקִים עָלָיו
(הֵינּוּ כִּנ"ל שְׂאִינָם חוּלְקִים עָלָיו רַק עַל זֶה הָאִישׁ שֶׁצִּירוּ
לְעֶצְמָן בְּשִׁקֵּר שֶׁעָשָׂה כֶּף וְכוּ' וְכַנּוּזָכֵר לְעֵיל):

שיחות הר"ן קפב

ולזכות לתשובה אמתית ולכל טוב בתוך כל חברתינו.

מכתב ר' אהרן לייב ציגלמאן

החזקת הקלוזי זה כמעט עקר אור השארתו של אדמו"ר זל"ה בבנים ותלמידים הן מאומין והן משאר אנ"ש שיחיו כשבאים על ציון הק', יש לנו המקוה בחצר הקלוזי שזה התחלה, דאס ערשטע איז מקוה, ואחר כך מתפללים עוד אנ"ש ביחד בכונה עצומה, ואח"כ הולכין על ציון הק', והעקר שיש מקום לאספת אנ"ש יחיו בקבוץ על ראש השנה ביחד להתפלל ולרקוד ולדרש תורה ברבים מלקוטי מוהר"ן, עד שיש כמה וכמה שכל חיותם בכל השנה הוא רק מזה, כי כך אמר מיין זאך איז נאר ראש השנה ובפרט כפי שמבאר בליקוטי הלכות גדל עצם קדשת הבית הכנסת הנקרא ע"ש הצדיק הק' האמתית.

וכך שמעתי מר' אפרים ב"ר נפתלי ז"ל שלענת זקנתו היה דר בארץ הקדש ארץ ישראל בירושלים עיה"ק תובב"א והיה תמיד נוסע משם על ראש השנה לאומין, אך פעם אחת היה סבה מאת ה' שנשאר על ראש השנה בביתו בירושלים מחמת שלא היה באפשרות בשום אופן לסע, ולבו דוה מאד על זה בכלל, אך העקר בעת שהגיע לזמן תפילת מנחה בער"ה אצל כותל מערבי, נזכר את עצמו בתפלת מנחה של אנ"ש באומין בהקבוצה הק' וכאב לבו כ"כ עד שכמעט יצא מחיותו מחמת שברון לבו שאינו נמנה עם הקבוץ באומין עם התפלה, עד שצעק רבש"ע אני מקשר עצמי עם כל התפלות שלי מעכשו על כל ראש השנה להתפלות שמתפללין בהקבוצה הק' באומין, ואז נתקררה דעתו קצת, ומסתמא בשנים קדמוניות בירושלים אצל כותל מערבי התפללו גם שם בער"ה ובר"ה עצמו בכונה שלמה, ואף על פי כן קשר את עצמו עם כל תפלתו להקבוצה שלנו.

כן בכל דור ודור ובכל מקום ומקום שאין יכולים לבוא להקבוצה הק' לאומין על ראש השנה מחיבים להתקשר עכ"פ להתפלות שמתפללין בהקלוזי שלנו, נמצא שבהקלוזי הק' הזה אנו משתפים יחד כל אנ"ש הנקראים בראסליבער חסידים, הן ממחנינו והן ממדינותיכם ומכל המקומות.

מכתב ר"א שטערנהארץ

אחר כך הגיע ראש השנה של שנת תקע"ב וזה היה ראש השנה הראשון שאחר הסתלקותו ובעצם נפלאותיו עזרני השם יתברך שנתקבצנו יחד לאומין על ראש השנה ומאז ועד הנה נתוסף בכל שנה ושנה כמה נפשות שבחרו בחיים ובאו גם כן על ראש השנה: להשתטח על קברו הקדוש בערב ראש השנה, ולהתפלל עמנו יחד בראש השנה. ועצם מעלת הקבוץ שלנו בראש השנה אין כאן מקומו ומבאר קצת במקום אחר

ימי מוהרנ"ת פא

אבינו מלכנו צורנו וגואלנו, ורחם עלינו בזכות צדיקי אמת שבדור הזה, ובזכות צדיקי אמת הקדושים אשר בארץ המה, אשר אנו וכל עמך בית ישראל הולכים וסובבים, ומשתטחים על קבריהם וציון שלהם בכל ערב ראש השנה, ופורשים כפינו לפניה ומתפללים ומתחננים אליה בקידה בכריעה בהשתחויה בלב נשבר ונדכא חוסה עלינו ברחמי הרבים, ותעורר לב נשמת כל הצדיקים אמתיים אשר נשמתם בגבהי מרומים ברום המעלות בעולמות העליונים הקדושים שכל נשמות הצדיקים הקדושים האמתיים ירדו למטה בראש השנה ויהיו עמנו בקרב עמך ישראל ויעזרו אותנו להתפלל ולהתחנן בראש השנה, ולהכניע ולגרש השטן בראש השנה, ולשבר ולבטל כל מיני עזות דסטרא אחרא מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל על ידי התפלות והתקיעות של ראש השנה הקדוש, עד שנוזפה להמשיך עלינו ועל כל עמך בית ישראל קדשה וטהרה מראש השנה על כל השנה כלה.

ליקוטי תפילות כב

דרךנו תמיד להתאסף באומין בימי ראש השנה הקדושים: להתפלל על ציון אדמו"ר בערב ראש השנה, ולהתפלל ביחד בימי ראש השנה הקדושים במדרשו הקדוש.

ימי התלאות

אבקשה להודיעני מה הנשמע בענין הנסיעה קדושה לאומאן, כי אני מתגעגע גם כן ומצפה לזכות להיות נמנה בין החברים הקדושים, ולהיות על ציונו הקדוש בערב ראש השנה הבא עלינו לטובה, ולהתפלל ביחד בתוך הקבוץ של רבנו הקדוש בראש השנה הקדוש הבא עלינו לטובה,

זמני שבת קודש – פרשת כי תבא

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:09	6:08	6:25	6:08	6:18	6:08	6:48	6:41
שקיעה ערב שב"ק	6:48	6:47	6:46	6:48	6:47	6:47	7:10	7:03
חצות הלילה	1:11	1:12	1:12	1:11	1:12	1:11	1:45	1:33
עלות השחר	5:12	5:12	5:13	5:09	5:12	5:10	5:03	5:17
עטיפת הטלית	5:34	5:35	5:35	5:32	5:35	5:33	5:33	5:42
ניץ החמה	6:24	6:25	6:26	6:23	6:25	6:23	6:38	6:39
סוף זמן קר"ש מג"א	8:42	8:42	8:43	8:40	8:42	8:40	8:43	8:51
חצות היום	12:34	12:35	12:35	12:33	12:34	12:33	12:54	12:50
שקיעה יום שב"ק	6:47	6:46	6:45	6:47	6:46	6:46	7:08	7:01
צאת השבת	7:19	7:20	7:21	7:19	7:20	7:20	7:56	8:14
צאה"ש 72 דק'	7:59	7:58	7:57	7:59	7:58	7:58	8:20	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק, במודיעין 30 דק, בב"ב והר"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, כאומין ובהר"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניץ החמה במישור כנהוג. סוף"ש (מג"א כנהוג) מעלונה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה היים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת נצבים

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
דף היומי גמרא כתובות	עד	עה	עז	עז	עח	עט
עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן תנינא	כא.	כא:	כב.	כב:	כג.	כד.
דף היומי ליקוטי הלכות או"ח ח"ג	רה	רו	רו	רה	רפ	ריא
התורה הזמנית	תורה ס"ה – ויאמר בועז אל רות					